

[Poul Nødgaard]

Jeg oplevede i Arbejdsmarkedsudvalget, var en rimelig bombastisk indstilling til, at nu skal de to love ekspres gøres færdige, medens man i samme arbejdsmarkedsudvalgsmøde kunne konstatere udsættelse af den ene sag efter den anden, hvor bl.a. det store Socialdemokrati ikke kunne samle sig sammen til at skrive betænkning om f.eks. ATP-loven.

Jeg synes, jeg ville af med dette her, fordi man skal vide, at der er forskel på, om det er Fremskridtspartiet, der beder om en udsættelse af et lovforslag, eller det er det store »hæderkronede« Socialdemokrati – og hæderkronede er altså i gåseøjne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, lov om åremålsansættelse af tjenestemænd og ansatte på tjenestemandslignende vilkår, lov om folkeskolen og lov om frikommuner. (Lovforslag nr. L 261).

§§ 1–5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om tjenestemænd i folkeskolen i primærkommunerne. (Lovforslag nr. L 262).

§§ 1–16

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om fastsættelse af apotekernes bruttoavance for 1992 og 1993.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).

(Fremsat 5/2 92. Første behandling 18/2 92. Betænkning 7/5 92).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 1, § 1 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

§ 3

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om, at § 3 udgår, var dermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 5 om indsættelse af en ny paragraf efter § 3 forkastedes, idet 53 stemte for, 76 imod.

§§ 4 og 5

vedtoges uden afstemning.

Bilag A

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 om, at bilag A udgår, var dermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 1 til titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 30/10 91. Første behandling 19/11 91. Betænkning 6/5 92).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Den opmærksomme læser vil ved gennemlæsning af betækningsbidraget fra Fremskridtspartiet til lovforslag nr. L 78 have konstateret, at det med kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsaktiviteter ikke lige er Fremskridtspartiets kop te, for nu at sige det meget mildt. I det hele taget er vi meget overraskede over, og det undrer os, at partier som Venstre og De Konservative i form af dette lovforslag fra industriministeren faktisk går ind og erkender og anerkender socialisternes

påstand om, at kommuner og amtskommuner, altså den offentlige sektor, i langt højere grad skal ud og deltage i erhvervsaktiviteter.

Ganske vist skriver man i loven, at det ikke må være på områder, hvor der bliver tale om egentlig konkurrenceforvridning, men der er jo masser af kommuner rundt omkring i landet, der allerede i dag har socialistisk flertal, og der er risiko for, at der i de kommende år vil blive lige så mange eller flere kommuner, hvor der er socialistisk flertal. Når vi når frem til de kommuner, hvor der sidder et flertal af socialister, og de skal gå ind og vurdere, hvorvidt der er tale om konkurrenceforvridning eller ej, falder pilen jo ud til den forkerte side, så bliver der tale om engagementer, så bliver der tale om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsaktiviteter – erhvervsaktiviteter, hvor man intet har at gøre.

Oven i købet er det sådan, at erfaringen, virkeligheden uden for de tykke mure her, virkeligheden derude, beviser, at Fremskridtspartiet har ret, nemlig at kommuner og amtskommuner, politikere og embedsmænd skal holde sig langt, langt væk fra at drive erhvervsvirksomhed. Der er ingen eksempler på, at kommunalt eller amtskommunalt engagement i erhvervsvirksomheder har givet succeser, men der er stribevis af eksempler på, at det har givet underskud, at det har givet fatale driftsfejl, og at det har betydet meget store og betydelige ekstraregninger til skatteyderne. Når kommunernes og amtskommunernes deltagelse i erhvervsaktiviteterne går hen og slår fejl, er der kun ét sted at hente pengene, og det er i skatteydernes lommer.

Hvis en privat investor, en virksomhedsejer eller en kreds af virksomhedsejere foretager fejl dispositioner, er der kun ét sted at hente pengene, og det er hos dem selv, og dette og lige præcis dette, risikoen for, at man kan gå fallit, er jo det, der holder de private erhvervsdrivende på dydens smalle vej. Risikoen for at gå fallit er det, der får folk til at tænke sig om en ekstra gang. Men den risiko eksisterer ikke, når det er kommunalt og amtskommunalt drevne erhvervsaktiviteter, for der er ingen reel risiko for at gå fallit.

Nå, siger man, men der kan jo komme situationer, hvor man bliver nødt til at beslutte sig for at stoppe det kommunale engagement. Jo tak, men vi ved jo også, at der alt for ofte vil